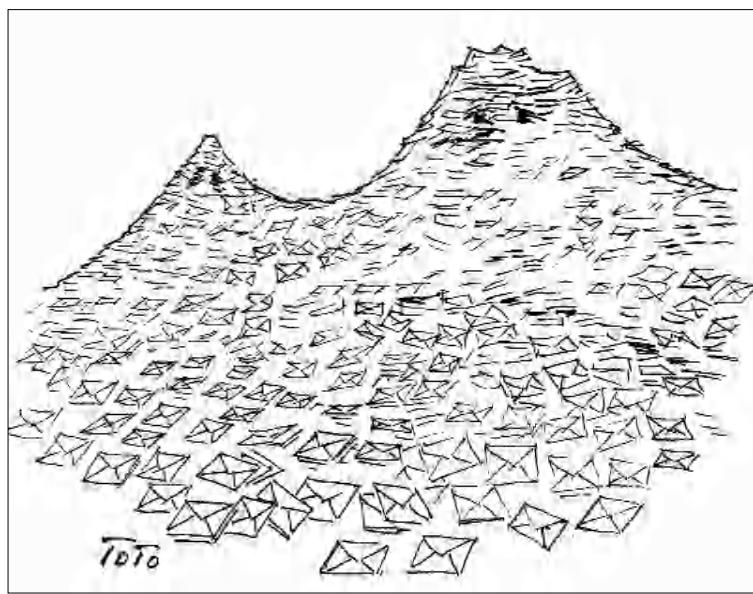

Պարձել են փոխաստ

Լրագրողներ դարձել են Ռաֆֆի Հովհաննիսիանի եւ Նախագահ Սարգսյանի ԶԼՄ-ական փոխարք եւ ամեն օր գրում են, թե ով ում ինչ նամակ գրեց, ինչ բովանդակությանը, ով ինչ դատասիսնեց, այդ դատասիսնին ինչ դատասիսն է տրվելու: Խւկական սերիալ, մենք էլ՝ սերիալի հեռու, Բայց ո ավելի է համապատասխանում Իրավանությանը՝ խւկական լրատվական փոխարքներ են դարձել լրագրողներով: Գոնեք մեզը մի բան լիներ: Այսինքն՝ սխալ չհասկանանք, հանգուցալուծում: Զնայած հնարավոր է, որ ոչ մի կողմին հանգուցալուծում էնթան էլ դեմք չէ: Գործընթացը միայն: Բայց մի բան որ ուժինի դես ձգվում է, կարող է հոգմեցնել, հոգմեցնելը դեռ շատ կարգին բառ ասացին: *Stu էշ 2*

u tø 2

Բաֆֆին փասորեն աղօրինության կոչ է անում իշխանությանը

Րաֆֆի Հովհաննիսյանն արդեն որեռորդ անգամ
Ազատության հրապարակում անցկացվող ասուլիս-
ներում խոսում է այն ճապին, որ, եթե իշխանություն-
ներն «անկեղծ լինեին», կրավարեկին իր դահանջն
ու կրացեկին 120 ժեղամասերի դարձեցին: Այս թեմայի
վերաբերյալ դարձարանումներ սվել են թե դատկան
մարմինները, թե իշխանության ներկայացուցիչները
եւ թե ճասանգետները: Անգամ լրատվամիջոցներն են
մի քանի անդրադարձ կատարել խնդրին: Բայց ճախո-
րեկին կայացած ասուլիսում դարն Հովհաննիսյանը
կրկին բաճարացեց թեման՝ իշխանությանը կրկին
կոչ անելով բացել բոլոր կամ որոշ ժեղամասերի
վիստություն:

Խնդիրն այն է, որ բնարկվող հարցն օրենսդրության ճակարտակում սպառչ լուծում ունի: Ընտական օրենսդրության համատեսանք են լումնիկ օրենքի-

ներ, մասնավորաբեն՝ վերահաշվարկն ու բվեարկության արդյունաբերի անվավեր ճանաչումը: Դրանցից առնվազն մեկի՝ վերահաշվարկի ինստիտուտին դիմելը Րաֆֆի Հովհաննիսյանին եւ նյուու բոլորին հնարավորություն կտար բացել դարձեցը, ընդիուլ հանրաբետության բոլոր ժեղանասերում: Բայց այդ գործիքից դարն Հովհաննիսյանը չի օգտվել: Երեկ նա բացարձից, որ այդ «տեխնիկական պիսալը» անփորձության հետեւանք է: Իսկ ինչո՞ւմն է «անփորձություն»:

Ընտրական օրենսգիրը նման դիմումներ ներկայացնելու շահ հսկակ ընթացակարգ ու խիս ժամկետ է սահմանում: Այսպես օրինակ՝ վերահաշվարկի համար կարելի է դիմել բվերկության հաջորդ օր՝ ժամը 12:00-ից մինչեւ ժամը 18:00:

Stu 59 2

Չորս աշրկան

Թուրքահայ ժամկետային զինծառայող Սեւակ Շահինն
ստանվել էր Բարձրամիջ զորամասում 2011-ի ապրիլի 24-
ին: Սպանողը նույն զորամասում ծառայող շարժակա-
ռվանչ Արաօլլուն էր: Զանի որ դա Հայոց ցեղասպա-
նության թուրքական ժխտղականության արձագանն էր,
ուստի ձեւակերպվեց «Պատահական կրակողի հետե-
ւանի», որդեսզի կալանքը որդես խափանճան միջոց
և հրապարակ մարդասպանի նեստմանը:

Այնուամենայիկվ, Սարու իրավունքների միության, մարդասիրական կազմակերպությունների եւ մի շարժություն մատարականների հետևողական հակագրեցությունը սփյուռք բռնբար դատական դատական իշխանություններին վերաբեր Սեպակ Ծահին ստանության որոշ:

Դաշտական Վերջին Ծիծը գումարվել է մարտի 26-ին Դիարքելիի ռազմական այսանում: Այնուհետև ներկա են եղել Սեւակ Հակիմի ծնողներն ու Ենթասպա Սադրեթին Երևան, որը մեղադրվում էր դիրքը չարաշահելու և սպանության ականատեսներին, որոնի իր Ենթակայության տակ են եղել, ուղղորդելու մեջ:

Երսոգ ներձի է հարուցված մեղադրանք, իսկ զինվորական դատախազը եղակացրել, որ սպանության դիմավորությունը հաստառող փաստից չկան, ուստի անփութությամբ սպանության դաշտան դահնալու, ինչողև նաև դիմքը չարաշահելու համար 2-6 տարվա ազատազրկում է դահնանցել ճարդասպան Աղաօղլուի եւ Ենթասպա Երսոգի նկատմանք:

Ուզմական այսանը, բնելով դատախագի դահանջը, «անփութորեն նարդ սղանելով» համար 4 տարի 5 ամիս ազատազրկման է դատապարտել Աղօսոյլուին: Նշելով դա՝ թուրքական NTV-ին լրում է Ենթասղա Երսղի մասին: Ենթարկվում է, որ Վետրինն ազատ է արձակվել:

Պատերազմը Զինարում սկսվեց 1910-ին: Գյուղը տասնմեկ զոհ ստեց: Տեղին հանուն ինչի են կովում ու ինց դպրագման նշանակությունը որքան նաև ական է: Այստեղ ոչ թե Ղարաբաղի աշտաման կամ ազատագրման մասին պատճեն է, այլ ուղղակի պատճեն է առաջարկությունը՝ ուղարկելու մասին:

1992-ի դեկտեմբերի 29-ին Տավուշի սարքի ամբողջ տարածով լայնացաւը հարձակում էր: Չորս ուղղութամբ կրակում էին Զինարիի Վրա: Թեսմինին մի խան ջղկասներով գոյուղին մոտենում: Այդ ժամանակ ուր եւ սանմեկ տարեկան Անդրանիկ եւ Ալիկ Ետրոյանները զնացել էին դաւադասակ որսալու: Կերպարձի ճապարհին նրան նկատում են աղրբեանցի զինվորներին, ովքեր սկսում են եխաների հետ գրուցել: Լուր տարածում է, որ բռները մնանում են զյուլ: Դա ժամանակ Զինարին ընդամենը 28 վայրում ունեն, սակայն գոյուղացիներից դիրք ընդունելով, կարողանում են թվաքանակով կրկնակի շատ թենական հաղթու ու դաշտանել գյուղը: Հանաւատեսները դասում են, որ այդ օրը աղրբեացնեներ խուժաղցաւ աստվածեցին: Դա չի կարելի նոյնացնել զինվորական կարգով նահանջի առաջ ու հայտնական է ասական պայման:

Ղինարի. «Պատերազմը չի ավարտվել, ես ժանուար եմ պատերազմը»

անգամ էլ գյուղը դիմակայեց ու դիմացավ: Սա դասմություն է, որ գրեթե բոլորն անգիր գիտեն: Սա խաղաղության հաստատման դաշտություն է, խաղաղություն, որ հաստատվեց թորի վրա, բայց ոչ Երեխ Զինարիում: Այսօր էլ Զինարիում դատերազմը շարունակվում է: Սահմանամերձ այս բնակավայրում տարածական մի բանի անզամ լսվում են կրակոցներ, բնակիչներն արդեն սովորել են, խուժառի չեն մատնվում: Նրանք թագնվում են նկողում, ու կրակոցների ապահովացնելու մեջ ժամ անց կյանքի վերադասում է նույն հունիս:

Մանկապարտեզում

Ելեսան

Երեք օր սահմանում

Չինարի. «Պատերազմը չի ավարտվել է, ես ժենուան եմ պատերազմը»

1-ին էջից

Այսօր սահմանամետք Զինարի գյուղում ապրում է 1256 մարդ: Պատերազմից հետո շատեր լիցին գյուղն ու հաստավեցին Ռուսաստանում: 78-ամյա Տիկին Զնարիկի երկու որդիներն եւ ժամանակին բռնեցին արտագաղթի ժամփան, այսօր որդիներից մեկը Մովկայում է, նյուազ՝ Ռուսովոր: Մեր այցելության ժամանակ Զնարիկ տաշիկն այզում վարդեր եւ սնկում: Կում է՝ հետո ինչ, որ կրակում են, բա ին բակը սիրում չլինի, բա ին գյուղում ծաղիկներ չլինեն: «Թող տեսնեն, որ մենք ոչ մի տեղ էլ չենք գնում, որ էստել ենք: Մեր երեխերը գնացել են Ռուսաստան աշխատելու, բրոնիկներս եւ վախենում են զյուլ գան, կրակոցները լսում են, սկսում են լաց ինձել: Ես նրանց չեմ կարող սփերել, որ էստել ապրեն, ոչ աշխատանի կա, ոչ բան կա, հետև էլ էս կրակոց, բայց մենք ո՞ւր զնանք, ես մեր հողն ու տունն է: Ես վեցերու ուստանու կրակում են, դե մենք էլ վախենում ենք, նկուղներում ենք դախիկում», դասում է Զնարիկ տաշիկը:

Որ թենամին ակցիվացել է հասկամբու 2008-ից հետո, փաստում է նաև գյուղադիր ՍամՎել Սաղոյանը: «Գիտերային ժամերին հիմնականում կրակում են ԴԺԿ-ից, իսկ ողջ օրվա ընթացքում գյուղացիներին հսկում է դիմուկահարը: Ամեն վայրկյան լարված սրաւում ենք, որ կարող է կրակեն, բոլորն էլ գիտեն իրավիճակը, սակայն քչեն են նաև հեռանալու մասին», ասում է գյուղադիր՝ հավելելով, որ անզամ փորձիկները խուզադի չեն մասնվում, բայց են դատերի տակով. գիտեն՝ մի անզգույց բայլ, ու ողբերգությունն անխուսափելի է:

Սանկառարեզզ գոյի ամենավիրավոր կառուցներից է: Սանկառարեզզ գտնվում է հետև աղբեջանական դիտակի դիմաց: Դրսից անցեն աշխով էլ նկատի են գնդակների հետքերը: Եթիւնաները բակում գտեթ չեն խաղում. Վաճառավոր է:

Փառանձեմ Աղասյանը մանկապարտեզի մօնօթն է: Նրա դատութանից երեսում է թշնամու հետակետը: «Հաս վախենալու է, ամբողջ օրը լարված վիճակում եմ աշխատում: Մենք թիրախում ենք, ու թշնամին ել գիտի, որ այստեղ երեխաներ են, բայց դա որեւէ նշանակություն չունի, որովհետեւ մանկապարտեզ աս հաճախ է գնդակովծվում: Պատերի մեջ կան բազմաթիվ չտայրած փամփունիկ լուսապատճեն են:

թափսոցը: Արդեն հասկանում են՝ դիմացից կրակում են, ուրեմն պետք է դաշտանակել», ասում է Տիկին Աղասյանը:

Մանկադպրության մեջ երեխաները ցույց են տալիս, թե որտեղ են թափանցում, երբ հնչում են կրակոցներ, ու հավելում են՝ թափանցում ենի, քայլ չեն վախենում: «Ի՞նչ երգ գիտն» հարցին մանկադպրության շուրջ երեխաները ցույց են տալիս ասմայակ երեխաները շարժ են կանգնում ու սկսում կատարել «Արծիվ, պացիր» ստեղծագործությունը: Փառանձեմ Աղասյանը հավելում է, որ զոյլում ծնված երեխաների երակներում արդեն եռում է հայրենասիրությունը: «Նրանք մեր աղաքան են, նրանց հայրենասիրությունից եւ բազությունից է կախված Զինարիի հետագա ճակատագիրը»:

57-ամյա Սամվել Միրզյանը 2008-ի հունիսի 18-ի դեմքը շատ լավ է հիշում: «Վերեւում անսուլմեր են տահում, հմացա, որ աղրթեցանցիները մի տայի են խփել, անունը՝ Լեւոն: Ին տայիսի անունն էլ է Լեւոն: Կախեցա, զանգում են տայիսի, հեռախոսը չի դաշտախանում: Մի բանի անգամ զանգեցի: Պատասխանեց: «Պատ, ես լավ եմ, բայց մեր հարևան Լեւոնին են խփել»: Գնացի, որ դիմակը թերեմ, մի ճեղք տղափոխեցի, աղրթեցանցին մի հասխփեց, դարձեցի, մի հաս էլ խփեց կրպակ ոժին: Ենու տղաները եկան օգնության, ինձ տարան հիվանդանոց: Մի բանի ամիս դարձեցի, հիմա փայտով եմ ճանագալիս», ասում է Սամվելը ու հավելում, որ գյուղացին ընդամենը մեկ բան է ցանկանում՝ խաղաղություն: Նա հավելում է, որ չենարցիները հորին, ցիր ու տամար նվիրված մարդիկ են, բայց չեն լարուածում իրաւուրծությանը:

Փառանձեմ Աղասյա

Unützung

Սամվել Միրզոյան

սում է՝ հոլմիսի դեմքերից հետ, երբ գյուղում երկու հոգի ճահացավ, շատ վախեցավ: «Դուք ասում եք, որ դատերազմն ավարտվել է, բայց դատերազմը չի ավարտվել, ես լսում եմ կրակոցներ, մեր գյուղացիները վիրավորվում են, զրիվում, անցյալ տարի ճայրիկիս վրա էին կրակել, ես կսահ չեմ, որ դրոց գնալու կամ վերադառնալու ծանապարհն անվանագ է, յուրաքանչյուր վայրկյան ինձ կամ նոյրիկիս վրա կարող են կրակել: Նշանակում է՝ դատերազմը չի ավարտվել, ես տեսնում եմ այդ դատերազմը»:

Մայրի բաժանապահ»:

Մրանի մարդկային լատանու-
թյուններ եւ իրական հերոսներ,
նրանի աղորում են, աշխատում,
ստեղծում ու անուր կառչած հայ-
րենի հողին՝ փորձում են գոյատե-
լել. գոյատելել բարի բուն ինաս-
տով:

Կյանի վտանգի սղանալիքով
նրանք հեռուաբար դիմակայում
եւ ապրում են սահմանամերձ այս
բնակավայրում, սակայն դետու-
թյունը նրանց չի աջակցում: Կա-
ռավարության սահմանած արտ-
նությունը, որ սահմանամերձ
գյուղերն ազատվում են հողի հար-
կից, ըստ եռթյան որեւէ կերպ չի
թթեթեացրել գյուղացու հոգաբ:
Տասնամյակներ շարունակ այս
տարածաշրջանում բնակչները
հիմնականում զբաղվել են խա-
ղողագործությամբ: Այսօր հա-
մայնի շուրջ 1070 հա հողերից
միայն 200 հա-ն է մշակվում:
Պատճառը դիրքն է, հողատարած-
ները շատ մոտ են քսնանու հենա-
կետներին եւ դարբերաբար զնդա-
կոծվում են: Գուցե կառավարու-
թյունը ուղիղներ փնտիր, որդեսազի
սահմանամերձ գյուղերի բնակչ-
ներն էլեկտրաներգիայի, գազի
կամ ջրի համար ավելի թիւ վճա-
րեն, բայց սակագինն է: Գուցե նա-
խագահը կամ վարչապետը բա-
ղաբաշնության նախարարու-
թյանը հանձնարարեն ուսումնա-
սիրել եւ աշխատանքներ սկսել
սահմանամերձ գյուղերի ավեր-
ված սները վերականգնելու ուղ-
ղությամբ: Եթի մենք ասում ենք, որ
դետության դաշտանությունը
սկսվում է սահմանից, աղա-
թեք է դաշտաննեն նախ սահ-
մանում աղրող բնակչին, թիւ թե
շատ թթեթեացնենք նրա հոգեւորն
ու ոչ միայն բարերպ, այլև գոր-
ծով աղացուցենք, որ դետությու-
նը մասնաւում է նրա մասին:

ՀԱՍՏԻԿ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ
Չինարի, Տավուշի մարզ

Դ. Գ. - Տավուշի մարզի սահմանամետք գյուղեր այցելությունը իրականացնել է «Պատերազմի եւ խաղաղության լուսարաննան ինսիստուտի» (IWPR) աջակցությամբ:

